

3. for forsøgsarbejde i offentlige forsøgsinstitutioner, der er nødvendigt for at finde frem til metoder til at ophæve midlernes farlighed for bier.

En spredning gennemført efter stk. 2 og 3 vil herefter være straffri, selv om der ved spredningen er anvendt midler, der er klassificeret som meget farlige for bier. Såfremt der ved spredningen er forårsaget forgiftningsskader på bier, vil skadevolder dog ifalde erstatningsansvar efter § 7, medmindre han forud for påbegyndelse af spredning i det omfang, det var muligt har advaret de omkringboende biavlere om risikoen for forgiftningsskader, og disse biavlere har haft rimelig mulighed for at træffe foranstaltninger mod sådanne forgiftningsskaders indtræden.

Til § 6.

Bestemmelsen er ny. Efter bibeskyttelseslovens ydes erstatning kun for skader forårsaget ved spredning af giftmidler over *blomstrende* planter, selvom der i visse begrænsede tilfælde kan ske skader også ved spredning uden for blomstringstiden, bl. a. hvis der ikke er god vandforsyning, så bierne tvinges til at indsamle dug, der kan være sprøjtet. På den anden side er tilstedeværelsen af blomster det eneste anvendelige kriterium for, hvornår der ikke må sprøjtes, hvorfor det gamle princip bør opretholdes som den altovervejende hovedregel.

I visse afgrøder (f.eks. hestebønner) kan der ske alvorlige biforgiftningsskader som følge af anvendelsen af særlige typer af giftmidler (systemiske midler) før blomstringen. For sådanne afgrøder, der dyrkes i et vist omfang, kan det være rimeligt at udvide den sprøjtetfri periode, hvorfor det foreslås, at landbrugsministeren skal kunne fastsætte bestemmelser herom.

Til § 7.

Der foreslås indført erstatningspligt efter sammen principper, som gælder i andre erstatningssager, dvs. at det efter en konkret bedømmelse skal afgøres, om skadevolder har handlet forsætligt eller så uagtsomt, at han efter almindelig erstatningsretlige regler bør pålægges at erstatte den skete skade. En betingelse for, at erstatningsansvar kan statueres, vil være, at der er handlet uforsvarligt i forbindelse med spredningen, og dette vil som hovedregel være tilfældet, såfremt der er spredt giftmidler over *blomstrende* planter. Det kan ganske vist undertiden være vanskeligt at konstatere, hvornår der er tilstrækkeligt mange planter på

et areal til, at et giftmiddel kan gøre skade. I rapsmarker vil der være fare for biforgiftning straks fra blomstringens begyndelse.

Erstatningsansvar vil også kunne ifaldes for skader, der forårsages på tilstødende arealer.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, i bibeskyttelsesloven, og foreskriver, at biavleren skal sørge for god vandforsyning til bierne. Forskriften er i øvrigt i biavlerens egen interesse, da han ellers risikerer, at bierne samler dug fra blade på ikke blomstrende planter, der kan være sprøjtet, og det må anses som tvivlsomt, hvorvidt han vil kunne gennemføre et erstatningskrav i så tilfælde.

Bestemmelsen i bibeskyttelseslovens § 2, nr. 2, om anmeldelse til kommunen af bistaders placering, er ikke medtaget i dette forslag. Dels er anmeldelse kun foretaget i særdeles begrænset omfang, dels har bestemmelsen givet anledning til misforståelser, navnlig derved, at erstatning er blevet nægtet alene på grundlag af manglende anmeldelse og uden vurdering af, om skaden kunne være undgået ved en anmeldelse. I stedet for forudsættes den lokale bisygdhedsinspektør at medvirke, når der er behov for oplysning om bistadernes placering.

Til § 9.

Der henvises til de generelle bemærkninger til lovforslaget.

Til §§ 10–12.

Bestemmelserne om voldgiftssagers behandling indeholdes i bibeskyttelsesloven, §§ 5–17. I dette forslag er de vigtigste af disse bestemmelser samlet i §§ 10–12, der i øvrigt forudsættes udfyldt ved forskrifter fra landbrugsministeriet.

Der henvises til den i de almindelige bemærkninger indeholdte redegørelse om de påtænkte hovedprincipper for voldgiftens organisation, idet det yderligere skal oplyses, at der påtænkes fastsat følgende bestemmelser ved bekendtgørelse:

Den biavler eller frøavler, som ønsker at kræve erstatning for tab som følge af forgiftning af bier, skal rette henvendelse til en af voldgiftsmændene i vedkommende lokalområde. Henvendelse skal ske snarest muligt, efter at klageren er blevet bekendt med skaden. Den nuværende bestemmelse i bibeskyttelseslovens § 5, stk. 1, hvorefter henvendelsen så vidt muligt skal fremsættes inden 24 timer, efter